

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010281
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3519010281.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jána Odnogu a členov senátu L. Ž. a M. O., v trestnej veci obžalovaného L. C., D.. X.X.XXXX S. N., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 27.8.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný: L. C., D.. XX.XX.XXXX S. N., trvalé bydlisko A. XXX, t. č. ÚVTOS a ÚVV Ilava

je vinný, že

od presne nezistenej doby až do 12:40 hod. dňa 29.01.2019 v Myjave na ulici O. XX mal bez akéhokoľvek povolenia v držbe plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 925 mg s priemernou koncentráciou 18,3 % hmotnostných THC, obsahujúce 169 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 6 obvyklým jednorazovým dávkam drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 854 mg s priemernou koncentráciou 18,6% hmotnostných THC, obsahujúce 159 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 5 obvyklým jednorazovým dávkam drogy, plastový obal s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 253 mg s priemernou koncentráciou 16,5 % hmotnostných THC, obsahujúce 42 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, prázdnu inzulínovú injekčnú striekačku so stopami metamfetamínu, plastovú drvičku s nápisom Remo so zvyškami rastlinného materiálu so stopami THC, prázdnu zrezanú zatavenú plastovú injekčnú striekačku so stopami metamfetamínu, prázdnu plastovú injekčnú striekačku so stopami metamfetamínu a kovovo-sklenú vodnú fajku v čiernom púzdre CRIVIT so stopami THC, pričom zároveň konope a metamfetamín (pervitín) zadovažované od presne nezistenej doby bez akéhokoľvek povolenia opakovane až do presne nezisteného dňa mesiaca január 2019 predával presne neustálenému počtu osôb, najmä po predchádzajúcom telefonickom dohovore alebo dohovore prostredníctvom SMS správ alebo prostredníctvom sociálnej siete Facebook, a to na rôznych miestach v Myjave a Polianke, minimálne však R. Z., ktorému opakovane predával konope v presne nezistenom čase približne od mesiaca júl 2018

do mesiaca január 2019 na rôznych miestach v Myjave v presne nezistených množstvách, a to 0,5 gramu za sumu 5 Eur, ako aj metamfetamín, a to 1 diel za sumu 10 Eur, v intervaloch raz za 2 mesiace alebo raz za mesiac, pričom naposledy poskytol R. Z. spolu s W. A. 1,5 dielu metamfetamínu v januári 2019 na parkovisku pred Hypermarketom Tesco v Myjave, Viestova 5, za vrtačku zn. Extol s doplatkom obvineného v sume 10 Eur, ďalej W. G., ktorému v presne nezistenom čase od júna 2018 do konca roka 2018 v obci Polianka opakovane predal metamfetamín, v množstvách 2 až 3 diely za sumu 20 až 30 Eur, v intervaloch raz za mesiac, ďalej O. B., ktorému v presne nezistenom čase roku 2018 na rôznych miestach v Myjave, opakovane predával konope, v množstvách 0,2 alebo 0,3 alebo 0,5 gramu, za sumu 2,3 alebo 5 Eur, v intervaloch 1 až 2 krát za mesiac, ďalej T. G. v presne nezistenom čase do mesiaca január 2019 na rôznych miestach v Myjave, opakovane predal doposiaľ presne nezistené celkové množstvo konope, v množstvách 0,5 gramu za sumu 5 Eur alebo 1 gram za sumu 10 Eur, v intervaloch 1 až 2 krát za mesiac, ďalej O. W., ktorému v presne nezistenom čase roku 2016 do roku

2017, okrem obdobia mesiacov jún roku 2016 až december roku 2016, a obdobia mesiacov marec roku 2017 až november roku 2017, kedy bol obvinený vo výkone trestu odňatia slobody, na rôznych miestach v obci Polianka a v Myjave, opakovane predával doposiaľ presne nezistené množstvá metamfetamínu v množstvách do 5 dielov za sumu 30 Eur, a súčasne v presne nezistenom čase roku 2016 do mesiaca november 2018, okrem obdobia mesiacov jún roku 2016 až december roku 2016, a obdobia mesiacov marec roku 2017 až november roku 2017, kedy bol L. C. vo výkone trestu odňatia slobody, na rôznych miestach v obci Polianka a v Myjave, opakovane predával konope, v množstvách 1 gram za sumu za 10 Eur, a to viackrát za mesiac,

príčom konopa je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok, účinná látka THC (tetrahydrokanabinol) je zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania -na viacerých osobách

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona s použitím § 48 ods. 5 Trestného zákona per analogiam sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci:

- 1 ks plastová priehľadná drvička s nápisom Remo
- 1 ks kovovo sklená fajka s označením Atomic v čiernom puzdre s označením Crivit

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona bude obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť v určených lehotách u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom podal dňa 24.7.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 93/19/3304-110 zo dňa 22.7.2019 na obžalovaného L. C., D.. X.X.XXXX S. N., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.8.2019 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto predseda senátu postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu

odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,

odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochranného opatrenia. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty daného obzvlášť závažného zločinu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 27.8.2019 vykonal dokazovanie iba výsluchom obžalovaného k jeho osobe, výsluchom svedkyne U. O. k osobe obžalovaného, čítaním znaleckých posudkov O.. V. Ž. č. 10/2019, O.. Z. U. č. 59/2019 a zápisníc o ich výsluchoch za súhlasu procesných strán v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Trestného poriadku a v súlade s ustanovením § 269 prečítal listinné dôkazy tak ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný L. C. pri výsluchu k svojej osobe na hlavnom pojednávaní uviedol, že drogy nepredával vo väčšom množstve, nechcel nikomu uškodiť, ľutuje, že sa do takej situácie dostal, rád by to odčiniť a nevie ako. Obžalovaný uznal, že je závislý a súhlasí s liečením zo závislosti, chcel by normálne po prepustení z výkonu trestu fungovať, zamestnať sa, starať sa o dcéru, o rodinu. Býval by u matky, ktorá by mu aj pomohla. Nemá majetok, akurát dlhy, niektoré platí aj jeho matka, z drog nezarábil, bola to skôr taká výpomoc, keď sa to robí v takom rozsahu ako on, tak sa z toho ani nedá nejako zarobiť, že by nadobudol majetky. Bol odsúdený viac krát za marenie výkonu úradného rozhodnutia, šoféroval, hoci nemal vôbec vodičské oprávnenie, uviedol, že šoférovanie ho proste baví. Vždy, keď si už chcel oprávnenie spraviť, zasa ho chytili a zákaz činnosti sa posunul, točilo sa to dokola. Nebol nikdy opitý za volantom, nespôsobil nehodu. Šoférovať vie, len si nestihol spraviť vodičské oprávnenie. Okrem toho bol raz odsúdený za drogy. Nepáči sa mu, keď mladí berú drogy a keď sú im drogy tak ľahko prístupné. Jeden krát po prepustení z výkonu trestu sa snažil zmeniť svoj život, aj dlhšiu dobu pracoval, asi pol roka, avšak potom zasa stretol kamarátov a spadol do toho, nedokázal to zastaviť. Snažil sa nájsť robotu, ktorá by ho aj bavila, to sa mu nepodarilo, práca ho väčšinou po čase prestala baviť. Obžalovaný záverom dodal, že ľutuje, že sa vôbec dal na dráhu drog, skomplikoval si život a ľutuje aj spáchanie trestnej činnosti, z

ktorej je obžalovaný. Obžalovaný v rámci záverečnej reči opakovane uviedol, že svoje konanie ľutuje. Drogy nepredával nikdy mladistvým.

Svedkyňa U. O., matka obžalovaného, pri vylúchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanému zomrel otec, preto nemal mužský vzor v rodine, vždy sa snažil pomáhať, ale mal smolu na kamarátov, tí ho sťahovali dole. Nikdy ho pri drogách nepristihla, ale mala dojem, že ich berie. Chcela aby sa liečil, on povedal, že sa z toho dostane sám. Obžalovaný má aj dlhy, niektoré z nich spláca svedkyňa, splatila už asi 2000 eur. Vždy, keď bol doma, narobil dlhy. Po výkone trestu by mu pomohla aj s manželom, dohliadla by na neho aj na liečenie drogovej závislosti, bývať by mohol u nej.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný, ktorý má 28 rokov, bol doposiaľ 7 krát odsúdený za spáchanie trestného činu, z toho dve odsúdenia má zahladené. 6 krát bol odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia a jeden krát za drogovú trestnú činnosť, prechovávanie drog pre vlastnú potrebu. Z odpisu ďalej vyplýva, že obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 4 krát a aj v prípadoch, kedy mu bol uložený trest podmienený alebo trest povinnej práce, mu bol nakoniec nariadený výkon trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovaný buď nevedel riadny život v čase podmieneného odsúdenia alebo nevykonával trest povinnej práce v celom rozsahu. Obžalovanému bol 4 krát nariadený výkon trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/2/2016 - 31 zo dňa 14.1.2016, právoplatného dňa 24.11.2016 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený za prechovávanie metamfetamínu a konope pre vlastnú potrebu, čím spáchal prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona. Bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný spáchal 1 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že obžalovaný nemá evidovaný vodičský preukaz. Napriek tomu mu bol 5 krát uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. 2 krát viedol vozidlo aj pod vplyvom alkoholu.

Zo správy o povesti Obce Polianka vyplýva, že má vedomosť, že obžalovaný bol viac krát zadržaný políciou a odpykával si výkon trestu. Nie je členom obecnej organizácie, do verejnoprospešných prác ani žiadnych akcií organizovaných obcou sa nezapája.

Z evidencie zamestnaní v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný za posledných 5 rokov okrem práce v ústave na výkon trestu odňatia slobody pracoval v spoločnosti Gumotex Automotive Myjava, s.r.o. (predtým obchodné meno RONSON PLASTICS s. r. o.) od 23.11.2017 do 17.5.2018 a od 15.8.2018 do 23.8.2018 a v spoločnosti Reutter SK s.r.o. od 2.7.2018 do 6.7.2018.

Z pracovného posudku zamestnávateľa Reutter vyplýva, že pracovný pomer s obžalovaným trval len 5 dní a bol ukončený v skúšobnej dobe pre neospravedlivenú neprítomnosť obžalovaného.

Z pracovného posudku zamestnávateľa Gumotex Automotive Myjava, s.r.o. (predtým obchodné meno RONSON PLASTICS s. r. o.) vyplýva, že pracovný pomer s obžalovaným bol ukončený pre závažné porušenie pracovnej disciplíny (neospravedlivené absencie) zo strany obžalovaného s tým, že obžalovaný bol písomne viac krát napomínaný zo strany zamestnávateľa.

Zo správy Ústavu na výkon väzby je obžalovaný hodnotený tak, že plní povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby je bezproblémový. Prejavil záujem o zaradenie do práce, a bol zaradený od 22.5.2019 do 30.5.2019, kedy bol z organizačných dôvodov vyradený. Zo správy ústavu (č.l. 385) zo dňa 12.5.2019 vyplýva, že sa obžalovaný dopustil drobného porušenia ústavného poriadku, kde náprava bola vykonaná pohovorom.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne O.. V. Ž. č. 10/2019 zo dňa 8.4.2019 prečítaného na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Trestného poriadku ako aj z prečítanej zápisnice o jej výsluchu zo dňa 11.7.2019 vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel a trpí poruchami psychiky a správania súvisiacimi s užívaním viacerých psychoaktívnych látok (syndróm polymorfnej toxikománie) a patologickým hráčstvom. Ovládacie a rozpoznávanie schopnosti obžalovaného neboli forenzne významne znížené. Konanie obžalovaného bolo cieľové a systematické, v situácii bol dobre zorientovaný, primerane reagoval na meniace sa okolnosti. Jeho konanie bolo odrazom jeho priorít a potrieb v rámci prodrogového životného štýlu. Stav obžalovaného je možné ovplyvniť liečbou. Obžalovaný začal s užívaním drog od 15-tich rokov, hral PC hry, ktoré v 18tich rokoch vymenil

za automaty. Taký spôsob života uprednostňoval pred čímkoľvek iným, čo vyformovalo jeho priority a pohľad na život a na jeho prístup k povinnostiam. U obžalovaného sa jedná o jednoduchú až primitívnu osobu, s nerozvinutou záujmovou sférou, s absenciou pozitívneho mužského vzoru v období vývoja, emočne a sociálne nezrelú, s nedostatočne rozvinutými vyššími citmi, nemá zvnútornený pocit zodpovednosti, nevyučil sa, nemá osvojené pracovné návyky, nezaujíma sa o výchovu svojej trojročnej dcéry, matku necháva za seba platiť dlhy z hrania, uprednostňuje prodrogový životný štýl. Nepokúšal sa o úpravu životného štýlu, vyhovuje mu žiť na úkor iných. Znalkyňa z preventívnych ako aj zdravotných dôvodov odporúča uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko ambulantná by nebola efektívna. V prípade, ak by bol obžalovaný silne motivovaný k abstinencii a úprave životných podmienok, by jeho prognóza budúceho života mohla byť výrazne lepšia po absolvovaní odvykacieho liečenia. Podľa názoru znalkyne však u obžalovaného nie je prítomný akýkoľvek záujem o zmenu či úpravu životných podmienok. Znalkyňa na vypracovanie znaleckého posudku nepotrebovala konzultanta, na všetky otázky bola oprávnená odpovedať.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne O.. Z. U. č. 59/2019 zo dňa 9.6.2019 prečítaného na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Trestného poriadku ako aj z prečítanej zápisnice o jej výsluchu zo dňa 11.7.2019 vyplýva, že obžalovaný v čase páchania trestnej činnosti ako aj v súčasnosti trpel a trpí poruchami psychiky a správania zapríčinenými užívaním viacerých psychoaktívnych látok - kanabinoídy, amfetamíny - syndrómom závislosti v rozvinutom štádiu ochorenia. Trpel tiež patologickým hráčstvom. Bol neschopný nechránenej extramurálnej abstinencie, pokračoval v užívaní návykových látok napriek tomu, že tieto mu spôsobovali problémy v sociálnom fungovaní a v spoločenskej sfére a nebol schopný ani motivovaný toto užívanie zastaviť. Rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase spáchania trestného činu boli plne zachované, ovládacie schopnosti vplyvom kanabisu a amfetamínu parciálne znížené ale vo forenzne nevýznamnej miere. Pobyt obžalovaného na slobode nie je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť, obžalovaný netrpí psychotickou poruchou, nemá poruchu kontaktu s realitou. Znalkyňa navrhuje uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Táto liečba nie je určená pacientom, ktorí sú nebezpeční pre spoločnosť, ale je určená aj pacientom, ktorí trpia rozvinutým syndrómom závislosti. Táto liečba je intenzívnejšia, dôslednejšie sa venuje psychike pacienta, konkrétne všetkým možným spúšťačom recidívy. Majú denné sedenia so psychológom ako aj psychiatrom. Ambulantná liečba u obžalovaného nie je dostatočná, ústavná je intenzívnejšia a potrebná u obžalovaného, lebo nemá vytvorené pracovné návyky, má nízku frustračnú toleranciu, pre zlepšenie jeho ďalšieho života je nevyhnutná ústavná liečba. Osobnosť obžalovaného je vôľovo slabá, nezrelá, nezdržanlivá, s nízkou frustračnou toleranciou s charakterovými zmenami a mankom v oblasti vyšších citov. V prípade, že u obžalovaného bude úspešná protitoxikomanická liečba a zároveň obžalovaný bude motivovaný k abstinencii, môže ešte sociálne adaptívne fungovať. Pri vážnom postoji k abstinencii je prognóza negatívna. Znalkyňa dodala, že suicidálne úmysly, ktoré obžalovaný proklamuje v prípade uloženia vysokého trestu sú manipulatívneho charakteru, aktuálne netrpí poruchou nálady v zmysle mínus.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d) Trestného zákona Kto neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo

e) vo väčšom rozsahu.

Podľa § 138 písm. j) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 12 Trestného zákona viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej 3 osoby.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd

b) páchatela obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona pri zaradení páchatela do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b).

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný. (2) Súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel spáchal trestný čin d) pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad uloží súd páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 77 Trestného zákona odsúdený, ktorému súd uložil ochranný dohľad, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihlíadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému ako druh trestu trest odňatia slobody a to pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 8,5 roka.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a prirážajúcich okolností súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a urobil vyhlásenie, že je vinný a svoj čin úprimne oľutoval. Obžalovaný vyjadril ľútosť nad spáchaním stíhaného skutku tak pri svojom výsluchu ako aj opakovane v záverečnej reči. Obžalovaný bilancoval, že do tejto situácie ho priviedlo užívanie drog, drogy predával iba tým, čo si ich mohli zohnať aj inde, nepredával drogy nikdy mladistvým, konštatoval, že si je vedomý, že predaj drog nie

je správny. Súd u obžalovaného nezistil inú poľahčujúcu okolnosť a to ani podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keďže hoci obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktoré vyhlásenie súd prijal, súd mu ukladal trest s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby, v takom prípade je už vylúčené súbežné priznanie aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (viď napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/128/2018 zo dňa 17.1.2019). U obžalovaného súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Okrem opakovaného odsúdenia za marenie výkonu úradného rozhodnutia (ktoré okrem dvoch, nie sú zahladené) bol obžalovaný odsúdený v minulosti aj za prechovávanie drog pre vlastnú potrebu. Súd mal za to, že je potrebné na predchádzajúce nezahladené odsúdenia prihliadnuť, pretože obžalovaný je v tomto konaní stíhaný opätovne za drogovú trestnú činnosť, pričom súd má za to, že je potrebné prihliadnuť aj k odsúdeniam za marenie výkonu úradného rozhodnutia z dôvodu ich opakovania. Obžalovaného súd odsúdil za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, kde je trestná sadzba v ods. 2 v rozmedzí od 10 do 15 rokov. Vzhľadom k tomu, že v prípade obžalovaného bol vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1, do úvahy pripadalo ukládanie trestu v trestnej sadzbe 10 - 15 rokov.

Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, ktorý druh trest musel súd obligatórne v prípade obžalovaného za spáchaný obzvlášť závažný zločin ukladať v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona, prihliadol aj na samotný postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, teda, že sa k spáchaniu priznal, trestný čin úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný. To bol jeden z hlavných dôvodov, prečo podľa názoru súdu pripadal do úvahy postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov č. 5/2017 (č. 44), z ktorého dôvodu súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod zákonom určenú dolnú hranicu trestnej sadzby, keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o výške uloženého trestu. Pri určovaní výmery trestu a určení trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby súd prihliadol aj na závery znaleckého dokazovania na duševný stav obžalovaného (znalecké posudky O. Ž. V. O. U.), pričom znalkyne u obžalovaného zistili plne rozvinutú závislosť na psychoaktívnych látkach s tým, že obžalovaný začal s ich užívaním už v 15-tich rokoch. Obžalovaný nebol schopný nechránenej abstinencie, a pre jeho resocializáciu je nevyhnutné, aby absolvoval ústavné protitoxikomanické liečenie, ktoré mu súd aj uložil. Jeho možnosť nápravy po vykonaní tohto liečenia pritom nie je beznádejná, mohol by viesť ešte riadny život, je však nevyhnutné, aby bol k abstinencii aj sám motivovaný. Znalkyne teda úplne nevylúčili možnosť nápravy obžalovaného po absolvovaní ústavného liečenia.

Podľa názoru súdu zároveň takto uložený trest dostatočne napĺňa samotnú funkciu trestu, ktorou je ochrana spoločnosti ako aj individuálna a generálna prevencia. Pri úvahách o výške trestu odňatia slobody súd sa zaoberal aj možnosťou uloženia nižšieho trestu, pričom dospel k záveru, že v tomto konkrétnom prípade uložený 8,5-ročný trest je nielen zákonný ale aj v súlade so zásadou individualizácie a spravodlivosti. Súd pritom dodáva, že nemožno zabúdať, že pri ukladaní trestu je potrebné prihliadnuť aj na závažnosť spáchaného trestného činu, teda, či sa jedná o prečin, zločin alebo obzvlášť závažný zločin, pričom v tejto súvislosti je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil najzávažnejšieho - obzvlášť závažného zločinu, teda zločinu, kde dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby je najmenej 10 rokov. Zároveň v prípade tohto trestného činu sa jedná o stále sa rozvíjajúcu drogovú trestnú činnosť, pričom následky najmä „dĺferstva“ sa často objavujú aj na užívateľoch v podobe ich zhoršeného zdravotného stavu tak fyzického ako aj psychického, stavu závislosti, zhoršenej kvality života, čo sa pravidelne prejavuje aj v tom, že si peniaze na kúpu ďalšej drogy zadovažujú aj trestnou činnosťou. Taktiež má súd z úradnej činnosti vedomosť, že nie len nezanedbateľné množstvo páchatelov trestnej činnosti sa tejto dopúšťa práve pod vplyvom omamných a psychotropných látok alebo si finančné prostriedky na tieto látky zabezpečujú páchaním trestnej činnosti. Obžalovaný tak distribúciou drog nepriamo, hoci možno nevedome, „určitým spôsobom“ prispieva k páchaniu inej trestnej činnosti a jednoznačne aj k zhoršeniu zdravia užívateľov drog, pričom predaj drog je spojený aj s jeho finančným ziskom. Obžalovaný síce tvrdí, že pri jeho rozsahu páchania trestnej činnosti sa nedá na tom nejakým zбоhatnúť, nenadobudol majetky, avšak je zrejmé, že vzhľadom na to, že okrem pol roka práce v spoločnosti Gumotex (roky 2017 až 2018) v podstate riadne nepracoval. Aj pracovné posudky sú na jeho osobu len negatívne, nemá vytvorené riadne pracovné návyky. Je teda nadmieru pravdepodobné, že finančné prostriedky z drobovej trestnej činnosti používal na uspokojovanie svojich potrieb, keďže

nemal legálne príjmy. I znalkyňa sa vyjadrila, že takýto prodrogový životný štýl mu vyhovoval, bol v ňom plne orientovaný a nechcel ho meniť. Ako sám obžalovaný uviedol, išlo o nejaké jeho prílepkovanie. Ďalej súd prihliadol pri určovaní výmery trestu aj k predchádzajúcemu životu obžalovaného, ktorý bol 7 krát odsúdený za spáchanie trestného činu. Na jednej strane, vo všetkých prípadoch sa jednalo o prečiny, teda menej závažnú formu trestnej činnosti, na druhej strane, takéto správanie odzrkadľuje postoj obžalovaného k vedeniu riadneho života a dodržiavaniu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Pokiaľ obžalovaný opakovane viedol motorové vozidlo, hoci si nikdy nespravil vodičské oprávnenie a toto odôvodňuje tým, že ho jednoducho šoférovanie baví, preto nedokázal počkať na koniec zákazu činnosti a potom si spraviť vodičský preukaz, možno z toho vyvodit' akoby obžalovaný ukazoval „je mi jedno, že nemôžem šoférovať, je mi jedno, že som bol vo výkone trestu, je mi jedno, že som spáchal trestný čin“, napriek tomu to spraví opäť, lebo ho to baví. Obžalovaný neuvádzal žiadne vážne dôvody, ktoré by ho viedli k vedeniu motorového vozidla, uvádzal, že ho to proste baví, tak šoféroval. Hoci obžalovaný uvádzal, že nikdy nevedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, táto skutočnosť nie je pravdivá, nakoľko z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že v minulosti dva krát viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu. Uvedená opakovaná trestná činnosť odzrkadľuje nezodpovedný prístup obžalovaného k svojmu životu a najmä nerešpektovaniu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Okrem toho súd prihliadol aj k tomu, že obžalovaný už bol odsúdený aj za drogovú trestnú činnosť prechovávaním drog pre vlastnú potrebu na nepodmienečný trest. Predchádzajúce odsúdenia a ani výkony kratších nepodmienečných trestov nemali na obžalovaného želaný pozitívny efekt nápravy, i z toho dôvodu je potrebné pôsobiť na obžalovaného trestom dlhším, pričom za primeraný súd považuje trest odňatia slobody 8,5 roka. Nemožno pri hodnotení osoby obžalovaného opomenúť ani to, že ani v minulosti uložený podmienečný trest alebo trest povinnej práce nedokázal splniť a bol mu nakoniec nariadený výkon nepodmienečného trestu. Pokiaľ ide o starostlivosť o dcéru obžalovaného, tento netvrdil, že by sa o ňu v minulosti a v čase páchania trestného činu zaujímal, preto jeho vyjadrenia v tomto smere sú považované za účelové s cieľom dosiahnuť nižší trest. V neposlednom rade súd prihliadol aj k tomu, že závažná trestná činnosť obžalovaného netrvala len zanedbateľnú dobu tak ako je to vyjadrené v skutkovej vete výroku rozsudku, keďže drogy predával už v presne nezistenom čase roku 2016. Pokiaľ ide o možnosť nápravy obžalovaného v podstate za poskytnutia pomoci jeho matkou, súd uvádza, že nie je možné predpokladať, že by matka obžalovaného mohla mať na neho taký vplyv, že by sa jeho náprava dosiahla aj trestom kratšieho trvania za pomoci rodiny. Súdu pritom neostáva iné ako konštatovať, že matka obžalovaného v podstate minimálne od jeho 15 tich rokov nemá na neho dosah, nedokázala mu zabrániť v užívaní drog, v hraní automatov, vo vyrobení dlhov, ktoré za neho aj splácala, inými slovami, nedokázala si s obžalovaným poradiť v rámci výchovy, preto nie je možné predpokladať, že by sa jej to podarilo teraz.

K tvrdeniu obžalovaného, že v predmetnej trestnej veci sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu v súlade s ustanovením § 39 ods. 1 Trestného zákona súd uvádza, že k výkladu tohto ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu sa vyjadril Krajský súd v Trenčíne napr. v rozhodnutí č.k. 3To/56/2019 - 465 zo dňa 17.7.2019 pričom uviedol, že „ podľa citovaného ustanovenia môže súd páchatel'ovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Trestného zákona a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprímerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia“. V posudzovanej veci však súd nezistil žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (respektíve viacero takých

okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jej prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu s použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, tieto u obžalovaného nie sú dané. Za pomery páchatel'a (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citelný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatel'a treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. O takúto situáciu však u obžalovaného nejde a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatel'a neprichádza do úvahy. Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, možno v niektorých prípadoch považovať aj viac významných poľahčujúcich okolností, pri neexistencii priťažujúcich okolností. O takúto situáciu u obžalovaného nejde, a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska okolností prípadu taktiež v predmetnej trestnej veci neprichádza do úvahy.

Hoci obžalovaného súd odsúdil za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, kedy v zásade prichádza do úvahy podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, súd mal za to, že vzhľadom na vyhlásenie viny obžalovaného za postupu podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona per analogiam ako by tomu bolo pri dohode o vine a treste (ktoré ustanovenie možno použiť obdobne ako pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu ako je vysvetlené v rozsudku vyššie), je možné obžalovaného zaradiť aj do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v ktorom bude jeho náprava zabezpečená dostatočne. Je treba uviesť, že obžalovaný už viac krát vykonával trest v ústave na výkon so stredným stupňom stráženia, avšak súd prihliadol aj k tomu, že sa jednalo o pomerne krátke (pri porovnaní s uloženým 8,5 ročným trestom) tresty, pričom vždy sa jednalo o spáchané prečiny, teda menej závažné trestné činy. 8,5 ročný trest v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia ústavného protitoxikomanického liečenia zabezpečí podľa názoru súdu dostatočne nápravu obžalovaného.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci: 1 ks plastová priehľadná drvička s nápisom Remo a 1 ks kovovo sklenená fajka s označením Atomic v čiernom puzdre s označením Crivit, nakoľko išlo o veci patriace obžalovanému, ktoré dobrovoľne vydal a išlo o veci použité na spáchanie trestného činu.

Pretože súd obžalovaného odsúdil zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, obligatórne mu podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dolnej hranici v trvaní jeden rok, pričom súd rozhodol, že obžalovaný sa podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona bude povinne po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne hlásiť v určených lehotách u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať.

Pretože zo strany oboch znalkýň bolo obžalovanému navrhované v znaleckých posudkoch uvedených vyššie uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou vzhľadom na zistenú závislosť obžalovaného na viacerých psychoaktívnych látkach, s tým, že ambulantná forma by u obžalovaného nebola dostatočná, pričom ústavné liečenie je nevyhnutné k tomu, aby obžalovaný dokázal v budúcnosti viesť riadny život, súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou postupom podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.